

PIKKU JÖRÖ

Tervetuloa kotiin

Tarina Pikku Jörön ensimmäisestä päivästä

Oli kirkas, kuulas talvipäivä. Lumi narskui kenkien alla. Sellaisena päivänä minä, Pikku Jörö, tulin äitini syliin.

Nimeni olin saanut rokkitähdeltä. Kenneläitini mielestä nimi oli minulle osuva. Ehkä, näytinhän hieman rokkarilta mustine pörröturkkeineni.

Mummo, vaari ja isä tulivat autolla minua hakemaan.

AUUUUU!

Automatkalla kotiin minua alkoi pelottaa ja itkin, paruin ja ulvoin. Mikään ei auttanut.

Ei isän syli, ei mummon rauhoitteleva puhe.

ANSKU

Siskoni Ansku nukkui vain rauhallisesti uuden omistajansa sylissä. Vaikka muuten Ansku on kyllä villi.

**Ehkä pystyn...
olinhan Rokkari!**

Minä olen herkkä pieni koirapoika.

Tulin äidilleni yllätyksenä, lahjana. Äitini oli valmistunut juuri sairaanhoitajaksi ja mummo halusi antaa jotain ikimuistoista. **MINUT.**

Minusta tuli lahja.

Niinpä mummolassa mummo kietoi minut pehmeään fleecevilttiin niin, että vain nenänpää näkyi.

Astuimme sisään taloon, äidillä oli silmät kiinni ja **TA DAA**, sitten sai aukaista silmät.

Äitini astui askeleen taaksepäin ja kysyi: "Mikä tuo on??" Hän luuli minua marsuksi. Olin niin pieni.

Sitten selveni, että olinkin koira, supersuloinen pienokainen.

Äiti otti minut syliin, pusutteli ja helli.

Sitten kohtasin mummolan muun väen: Ledin, kaksi mopsia, Nallen ja Valon, sekä lapinkoira Karhun. Uudet parhaat kaverini!

Riehuin siskoni Anskun kanssa.

Ja lopulta k^ömmin mummon syliin.

Pelko rauhoittuu leikillä siskon ja kavereiden kanssa. Ja mummon sylissä.

Hyvää yötä, Jörö.

▶ Lisää Pikku Jörön tarinoita: pikkujoro.com

 Instagram

 TikTok

 Facebook

@pikkujoro

z
z

z
z
z

z
z
z

